

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.132/2016/8.

A tanács tagjai: . Hajnal Péter a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: Dr. Vincze Tamás ügyvéd

Az alperes: NAV Fellebbviteli Igazgatóság (alperes címe)

Az alperes képviselője: Dr. Tóth Eszter jogtanácsos

A per tárgya: adóügyben hozott közigazgatási határozat
felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.124/2015/7.

Rendelkező rész

A Kúria a Szekszárdi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 4.K.27.124/2015/7. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 717.600 (hétszáztizenhétezer-hatszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A felperesnél az adóhatóság 2012. januártól márciusig terjedően áfa adónemben ellenőrzést folytatott. A felperes ezen időszakban összesen 8 darab, faáru értékesítését tartalmazó számlát fogadott be a B. Kft.-től, melynek áfa tartalmát 7.176.000,- forint összegben levonásba helyezte. A revízió a B. Kft.-nél lefolytatott kapcsolódó vizsgálat eredményeként megállapította, hogy a társaság

az általa kibocsátott számlákat a vizsgált időszak áfa analitikájában feltüntette, az áfa önellenőrzési bevallásában szerepeltette. Az ellenőrzés az áfa adóalapot és az adó összegét elfogadta. A B. Kft. beszerzéseivel kapcsolatban pedig azt állapította meg, hogy az befogadta a M. Kft. részéről fa és egyéb áru értékesítéséről szóló számláikat.

- [2] A M. Kft.-nél is kapcsolódó ellenőrzést folytatott le az adóhatóság, megállapította, hogy a cég az iratait nem küldte meg az adóhatóságnak, a tárgyidőszakra nem nyújtott be áfabevallást, a helyszíni ellenőrzés eredménytelen volt, működésre utaló adatok, körülmények nem voltak megállapíthatók. A M. Kft.-nek 2012-ben nem voltak munkavállalói. Az ügyvezető M. R. A. úgy nyilatkozott, hogy meghatalmazta K. I. Zs-t a B. Kft.-vel kapcsolatos valamennyi eljárásra vonatkozóan. A fuvarlevelek alapján megállapította az ellenőrzés, hogy az áruszállítások a M. Kft. illetve a B. Kft. viszonylatában a ... forgalmi rendszámú IFA tehergépjárművel történtek. A járművet a nyilvántartási rendszer adatai szerint a tulajdonos kérésére 2005. szeptember 23-án ideiglenesen kivonták a forgalomból, mert lejárt a műszaki engedélye, és a tulajdonosa szerint az autót azzal a feltétellel adta el alkatrésznek, hogy azt végleg kivonják a forgalomból. A bontást D. J. végezte 2005-ben, és a kocsi egyébként nem volt alkalmas a forgalomban való részvételre. K. I. Zs. tanúként úgy nyilatkozott, hogy bérelt eszközként használták a tehergépkocsit, ugyan bontásra kapta, ám fuvarozott vele.
- [3] A társaságnak volt egy alvállalkozója a tárgyidőszakban J. L. O. egyéni vállalkozó, valamint a B. Kft. részére továbbértékesített faárut a T. nevű szlovák cégtől vásárolta. Annak képviselőjét azonban nem tudta megnevezni, vele szerződést nem kötött, és a cégtől származó beszerzési számlákkal sem rendelkezett. A faárut a cég Győrből Nagymányokra szállította, majd az IFÁ-t 2013 szeptemberében bontásra adták el.
- [4] Az adóhatóság ellenőrzést folytatott J. L. O-nél, megállapította, hogy 2012-ben nem végzett egyéni vállalkozói tevékenységet, a T. szlovák cég pedig nem létezik. Rögzítette tehát a vizsgálat, hogy a M. Kft. és a B. Kft. között az áru értékesítése a számlában rögzített tartalomban nem mehetett végbe, a M. Kft. által kibocsátott bizonylatok nem minősülnek hiteles okiratoknak. K. I. Zs. még azt is előadta, hogy volt még egy beszállítója a T. Kft., amelynek szintén nem voltak munkavállalói és tárgyi eszközei, alvállalkozóként ugyancsak J. L. O-t és a T. szlovák céget jelölte meg.
- [5] A revízió megvizsgálta a számlákhoz csatolt szállítóleveleket, megállapította, hogy az azokon rögzített árut fizikai képtelenség volt az adott időtartamon belül elszállítani, figyelemmel a megtett

kilométerre, annak időigényességére, az áru súlyára, és az egyébként irracionális útvonalra. Kiemelkedően fontos körülménynek tekintette, hogy a felperes nevében eljáró átvevő kézjeggyével, bélyegzőjével ellátta azokat a szállítóleveleket, melyek nyilvánvalóan nem készülhettek az áruk leszállításáról, azok megtörténtét tehát nem igazolják. Erre figyelemmel a felperesnek tudnia kellett arról, hogy a szállítólevelek nem a valós eseményeknek megfelelően kerültek kiállításra, azaz a felperes tudott vagy tudnia kellett arról, hogy a láncértékesítés során adókijátszás valósul meg. Ezért az elsőfokú adóhatóság 2079246635. számú határozatával kötelezte felperest 7.016.000,- forint adókülönbözet megfizetésére, továbbá adóbírságot és késedelmi pótlékot is felszámított.

- [6] A fellebbezés nyomán eljáró alperes 3146701848/2015. számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta. Hivatkozott az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 97.§ (4)-(5) bekezdésére, 44.§ (1)-(2) bekezdésére, az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény (a továbbiakban: Áfa tv.) 120.§ a) pontjára, 127.§ (1) bekezdés a) pontjára, illetve a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) 15.§ (3), 165.§ (1) és 166.§ (1)-(2) bekezdésére. Kiemelte, hogy a számlázott áruk mozgatása sem időben sem mennyiségben, sem az adott eszközzel nem volt lehetséges, a számlák szerinti értékesítések a számlán szereplő felek között nem történhettek meg. Megállapította, hogy az adóhatóság olyan körülmények ismeretének hiányát nem értékelte a felperes terhére, amelynek ismerete tőle nem volt elvárható.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

- [7] Felperes keresetében az elsőfokú határozatra is kiterjedően kérte az alperesi határozat hatályon kívül helyezését. Megsértett jogszabályként elsőként az Art. 138.§ (1) bekezdésére, és az 1.§ (3a) bekezdésére hivatkozott. Kifogásolta, hogy az alperes a B. Kft.-nél a társhatóság megállapításait indokolás nélkül figyelmen kívül hagyta, noha a társhatóság az értékesítést tartalmazó számlákra vonatkozóan eltérő megállapítást nem tett. Olyan objektív körülményre nem hivatkozott, hogy a felperes tudott vagy tudnia kellett volna a B. Kft. adókikerülési szándékáról, illetve arról, hogy az érintett értékesítések, valamint az azt megelőző beszerzések az eladó által elkövetett adócsalás részét képezték. Sem a társhatóság, sem az alperes nem állította, hogy a részére teljesített jogügyletek kapcsán a B. Kft. adófizetési kötelezettsége az Áfa tv. 55.§ (2) bekezdése alapján állt volna fenn. Az értékesítésről kiállított számlák tartalmi és alaki hiteltelenségét a társhatóság nem állapította meg, az értékesítést terhelő adófizetési kötelezettséget és annak adóalapját az Áfa tv. 55.§ (1) bekezdésére és 56.§-ára alapította. Ezért nem lett volna

mellőzhető a már lefolytatott kapcsolódó ellenőrzés figyelembe vétele. Az Art. 1.§ (3a) bekezdés rendelkezésének jogsértő és indokolatlan mellőzése önmagában olyan súlyos az ügy érdemére kiható eljárási jogszabálysértés, amely megalapozza az alperesi határozat megváltoztatását vagy hatályon kívül helyezését.

- [8] Utalt még a felperes a közös hozzáadott érték adó rendszerről szóló 2006. november 28-ai, 2006/112/EK. tanácsi irányelv, 166., 167. és 168. cikke a) pontjára. Utalt arra, hogy a gépjármű használatára vonatkozó, egymásnak is ellentmondó bizonyítatlan tartalmú nyilatkozatok a valós történeti tényállás megállapítására alkalmatlanok voltak. Sérelmezte, hogy az adóhatóság nem tisztázta a gépjárműre vonatkozó D. J., illetve K. I. Zs. nyilatkozatában meglévő ellentmondásokat. Alperes azt sem bizonyította, hogy a pótkocsis IFA a vontatóval együtt alkalmatlan lett volna fuvarok teljesítésére. Azt sem bizonyította az adóhatóság, hogy a B. Kft. részéről nem a társaság ügyvezetője járt el, a vitatott ügyletek során, illetve hogy a felperes telephelyén az áru átvételekor a B. Kft. ügyvezetője személyesen nem volt jelen. Az alperes a számlák ellenértékének banki átutalással és készpénzben történő megfizetésére vonatkozóan a pénzmozgással kapcsolatban semmilyen, a kifizetések jogcímétől eltérő megállapítást nem tett. Indítványozta felperes a B. Kft.-nél lefolytatott ellenőrzés során hozott határozat beszerzését, amely megállapításai összefüggésben állnak a perrel.

Az elsőfokú ítélet

- [9] Az első fokú bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Rögzítette, hogy egy szerződéses láncolat tárult fel a tényállás alapján. A felperes, a B. Kft., a M. Kft., illetőleg ez utóbbi alvállalkozójaként J. L. O. és a T. vettek részt a láncolatban, illetőleg a B. Kft. másik beszállítója a T. Kft. is, melynek azonos volt a két alvállalkozója. A bíróság kifejtette, hogy az egységes hazai joggyakorlat szerint az adóhatóság a tényállás teljes körű feltárása érdekében jogosult vizsgálni nem csak a vitatott számlák kiadójának és befogadójának gazdasági kapcsolatát, hanem az azt megelőző gazdasági eseményeket is, és ennek adójogi következményét a vizsgált adóalanynál, a számlabefogadónál jogosult levonni. Joggal állapította meg a revízió, hogy a felperesi beszállító, illetve az ő beszállítói közötti jogviszony fikatív abban az értelemben, hogy a M. Kft., illetve a T. Kft. nem értékesíthetett a B. Kft. részére a számlák szerinti időpontban és mennyiségben árut.
- [10] A bíróság megítélése szerint helyesen rögzítette a revízió, hogy a kérdéses IFÁ-val a szállításokat nem lehetett a megjelölt időpontban és mennyiségben elvégezni, a tehergépjárművel akkora tömeget kellett volna adott időtartamban, egy teljesen irracionális

útvonalon megmozgatni, amelyről szakértő igénybevétele nélkül is kétséget kizáróan megállapítható, hogy nem lehetséges. A teljesíthetetlen szállításokat igazoló szállítóleveleket a felperes nevében eljáró átvevő a kézjeggyével, illetve bélyegzőjével látta el, tehát a felperesnek kellő körültekintés mellett tudomása kellett legyen arról, hogy az adminisztráció nem a valós eseménynek megfelelően lett kiállítva. Tekintettel arra, hogy a gazdasági esemény felek közötti megvalósulása nem állapítható meg, így a kellő körültekintés vizsgálata az ügynevezett tudta vagy tudhatta formula további vizsgálata szükségtelen. A bíróság megítélése szerint sem a Kúria, sem az Európai Unió Bírósága gyakorlatából nem következik az, hogy a számlabefogadó érvényesíthetné az áfalevonási jogát abban az esetben, ha objektíve kizárt, hogy a szerződéses partnere beszerezte a számlák szerint továbbértékesített terméket. A felperes a számlák szerinti terméket nem vásárolhatta a B. Kft.-től, következésképpen áfalevonási jogát nem gyakorolhatja.

- [11] Részletesen indokolta az ítélet, hogy az Art. 138.§ (1) bekezdés és az 1.§ (3a) bekezdése sem csorbult. A bíróság rögzítette az Áfa tv. 55.§ (1), valamint (2) bekezdése tartalmát, kifejtve, hogy az Art. 1.§ (3a) bekezdésének sérelme nélkül volt lehetséges az, hogy a B. Kft. esetében a számlakibocsátással összefüggésben úgy állt be a joghatás, hogy a felperes jogszerűen nem gyakorolhatta az áfalevonást. A B. Kft. adófizetési kötelezettségét jogszabály, az Art. 55.§ (2) bekezdése alapította meg, a felperesi adólevonás jogszerűtlensége pedig ténybeli körülményeken alapult, azon hogy közte és a számlakibocsátó között a jogügylet nem ment végbe. Igaz, hogy a gépjármű használatára vonatkozóan egymásnak ellentmondó nyilatkozatok születtek, de az adóhatóságnak nem kellett azt részletekbe menően tisztázni, hogy ki, mikor és kinek adta el a járművet, mi volt a járműbontás engedélyezésének és végzésének jogszabályi háttere. Az érintett személy nyilatkozata szerint az IFA a Győr-Nagymányok útvonalon végezte a fuvart, az adóhatóságnak ezen állítás valóságtartalmát kellett értékelnie, nem pedig azt hogy mi volt a jármű korábbi története. Kiemelte a bíróság, hogy a felperes által kért és a bíróság által teljesített bizonyítás épp az alperesi álláspontot támasztotta alá. A B. Kft.-nél lefolytatott ellenőrzést követően hozott első fokon jogerőre emelkedett határozatot a bíróság az indítványnak megfelelően beszerezte. Az abban foglaltak szerint 2012. I-IV. negyedévre vonatkozóan kötelezték a B. Kft.-t adóhiány megfizetésére. A határozat 26. oldala tartalmazza, hogy az érintett számlák nem tekinthetők hiteles adólevonásra alkalmas bizonylatoknak, figyelemmel a gépjárművel, az azzal való rendelkezéssel kapcsolatos megállapításokra. Kétségtelen tehát, hogy a B. Kft. a felperes részére továbbértékesített terméket nem szerezhette be, és a felperesnek erről kellő körültekintés mellett tudnia kellett legalább abból, hogy a hiteltelen szállítóleveleket aláírta. Érdektelen ezek után az a körülmény, hogy a jogügylet során a B.

Kft. részéről ki járt el. A banki utalásoknak sincs jelentősége ebből a szempontból, önmagában annak a körülménynek, hogy a felek közötti teljesítést nem igazoló számla ellenértékének megfizetésére sor került, nem alapozhatja meg az áfalevonást.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [12] A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria a Pp. 275.§ (4) bekezdés alkalmazásával a jogszabálysértő ítéletet elsődlegesen helyezze hatályon kívül és helyette hozzon a jogszabályoknak és a kereseti kérelemnek megfelelő új határozatot, másodlagosan a jogerős ítélet teljes hatályon kívül helyezése mellett az ügyben eljáró bíróságot utasítsa új eljárásra, és kötelezze az alperest perköltség fizetésére.
- [13] Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 206.§ (1) bekezdését, a 221.§ (1) bekezdését, az Art. 97.§ (5) bekezdését, és 131.§ (1) bekezdését, valamint az 1.§ (3a) bekezdését. Utalt arra, hogy a T. Kft.-vel ügyletet nem kötött, valamint jogsértőnek találta a felperes és a B. Kft. közötti ügyletek minősítését, mert álláspontja szerint az e körben megállapítottak sértik az a bizonyítékok értékelésének szabályait, illetve azok mellőzésének okát a perben eljáró bíróság határozata nem indokolta.
- [14] Az alperes a keresettel támadott határozatában a szállító és annak alvállalkozója közötti, a jelen ügyben vizsgált gazdasági eseményeket megelőző gazdasági eseményekre vonatkozó társhatósági megállapításokat vette figyelembe bizonyítékként a határozat meghozatalakor, ugyanakkor a jelen ügyben vizsgált gazdasági eseményekre a szállító értékesítésére vonatkozó társhatósági megállapítást indokolás nélkül mellőzte.
- [15] Sérelmezte a felülvizsgálati kérelem az elsőfokú bíróság ítéletének a Kúria joggyakorlatára vonatkozó hivatkozását a kapacitáshiány esetén folytatott joggyakorlattal összefüggésben., továbbá nézete szerint helytelenül értékelte a felperes aktív magatartását is az elsőfokú bíróság, megsértve ezzel a Pp. fentiekben felhívott rendelkezéseit. A felperestől elvárható kellő gondosság körében hivatkozott a felperes arra, hogy a szállítólevelek hiteltelenségét, a nem teljesítést a bíróság hivatkozott bizonyítékai nem igazolták, kifogásolta, hogy a bíróság arra utalt, hogy a felperestől elvárt kellő körültekintést a meg nem valósult gazdasági események okán alperesnek elvileg már vizsgálnia sem kellett.
- [16] A bíróság által rögzített tényállás a felperes megítélése szerint

ellentmondásos, nem felel meg a Pp. 221.§ (1) követelményeinek, abból a kereset megalapozatlanságára okszerű következtetés nem vonható le. A tényállás feltáratlansága olyan súlyos eljárási hiba, amely megalapozza a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését. Az előzményi gazdasági eseményeknek felperes résztvevője nem volt, erre vonatkozóan sem az alperes, sem a bíróság hitelt érdemlő bizonyítékot nem hivatkozott meg. A társhatóság sem hivatkozott olyan objektív tényre, körülményre, amelyből felperes tudott, vagy tudnia kellett volna, a szállító és annak alvállalkozója közötti gazdasági eseményekről kiállított számlák hiteltelenségéről.

- [17] A gépjárműhasználatra vonatkozó társhatósági megállapítás nem a felperes és a B. Kft. közötti ügyletek számláinak elbírálására, hanem a B. és annak alvállalkozója közötti ügyletekről megfogalmazott számlák elbírálásánál figyelembe vett körülményre vonatkozott. A gépjármű használatával kapcsolatban a bíróság azt a megállapítást rögzítette, hogy e körben egymásnak ellentmondó nyilatkozatot születtek, és az ítélet indokolásából nem állapítható meg, hogy a bíróság milyen álláspontot foglalt el.
- [18] A bíróság a kereseti kérelem elbírálásakor figyelmen kívül hagyta a Pp. 336/A.§ (2) bekezdése rendelkezéseit azzal, hogy nem utasította a közigazgatási szervet a határozata alapjául szolgáló tényállás valóságának bizonyítására. Sértette az EUB joggyakorlatát, benne a C-324/11., a C-80/11. és C-142/11. számú egyesített ügyekben hozott ítéletben foglaltakat, illetőleg a Kúria eseti ítélezési gyakorlatát is.
- [19] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmet nem terjesztett elő.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [20] A Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem megalapozott.
- [21] A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 275.§ (1), (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének helye nincs. A Kúria a felülvizsgálati eljárás során a rendelkezésre álló iratok alapján a felülvizsgálati kérelem keretei között dönt.
- [22] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben foglalt okból nem jogszabálysértő. Az elsőfokú bíróság a kereseti kérelem keretei között az abban foglaltakra tekintettel a tényállást helyesen állapította meg, és abból okszerű, logikus következtetéssel hozta meg ítéleti döntését.
- [23] A Kúria mindenekelőtt rögzíti, hogy számos ítéletében a következetesen folytatott joggyakorlata alapján kimondta, hogy a

valóságban végbe nem ment gazdasági eseményről kibocsátott számla tartalmilag hiteltelennek minősül, a számla alapján a számlabefogadó adóalany adólevonási jogát el kell utasítani. Az adólevonási jog kizárólag valós ügyletekhez, tényleges teljesítéshez kapcsolódhat, mesterséges ügyletekhez nem. (Kfv.V.35.474/2013/5., Kv.I.35.159/2013/6., Kfv.I.35.011/2014/9.)

- [24] Utal a Kúria továbbá az Európai Unió Bíróságának a C-33/11. és C-255/02. számú döntéseire is, melyek egyebek közt leszögezték, hogy vizsgálható, hogy az egyes ügyletek célja az adóelőny elérése, és a nemzeti bíróság feladata az érintett ügyletek valós tartalmának és jelentésének feltárása, megállapítása. A bíróságok figyelembe vehetik az ügyletek mesterséges jellegét, valamint az adóteher csökkentését eredményező ügyletekben érintett felek közötti jogi, gazdasági vagy személyes kapcsolatokat. Értékelhetik, hogy ki az ügyletek irányítója, ki biztosítja az ügyletek finanszírozását, ki részesül a szolgáltatások közvetlen előnyeiből, ki áll közvetlen kapcsolatban a termelőkkel, tulajdonosi kérdéseket, összefonódásokat is vizsgálhat.
- [25] A Kúria emellett számos eseti döntésében utalt arra, hogy a láncolatossági értékesítés kapcsán az adóhatóság jogosult a lánc valamennyi elemét vizsgálni, és az egyes elemeknél tett megállapításokat más, az éppen vizsgált adózó tekintetében is figyelembe venni.
- [26] Helyesen mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy az eset összes körülményei alapján az állapítható meg, hogy a gazdasági esemény felek közötti megvalósulása nem bizonyított. A Kúria ismétlés nélkül csupán utal az elsőfokú bíróság által helyesen rögzített azon súlyponti körülményre, hogy a fentiekben leírt műszaki állapotú teherautóval akkora tömeget kellett volna adott időtartam alatt elszállítani egy irracionális útvonalon, amely esetében szakértő igénybevétele nélkül is kétséget kizáróan állapítható, hogy nem volt teljesíthető, (I. fokú határozat 13-14. oldal, II. fokú határozat 5-6. oldal). Ugyanakkor a teljesíthetetlen szállításokat igazoló szállítóleveleket a felperes nevében eljáró átvevő a kézjeggyével, illetve bélyegzőjével látta el. A felperesnek tehát kellő körültekintés mellett tudomással kellett arról bírnia, hogy a dokumentumok nem a valós eseményeknek megfelelően lettek kiállítva, ezért okszerűen hivatkozott az elsőfokú bíróság arra, hogy a felperes tudattartalmának ezt meghaladó további vizsgálata nem volt szükséges.
- [27] A Kúria megállapította, hogy az elsőfokú bíróság módot adott a kiegészítő bizonyításra is, beszerezte a felperes által indítványozott, a számlakiállítónál végzett vizsgálatról készült határozatot, de az sem alapozhatta meg az alperesi határozattól eltérő döntés meghozatalát. Nem igazolt, hogy az ügy érdemére

kiható eljárási vagy anyagi jogi jogszabálysértés történt volna, hogy ugyanazon cselekményt az alperes adózónként eltérően jogsértően minősített volna, (amint azt az ítélet 9. oldala külön is kifejti), vagy a tényállás releváns része felderítetlenül maradt volna. A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen vonta le azt a következtetést, hogy a láncolatot ügylet elemeinek feltárása után megállapítható, hogy az adólevonáshoz érvényesíteni kívánt számlák nem hitelesek, nem bizonyított az abban feltüntetett jogügylet ott írt felek közötti létrejötte.

- [28] Utal továbbá a Kúria arra is, hogy nem sérült a Pp. 336/A.§-a sem. Tény, hogy az Art. az adóhatóságot kötelezi a bizonyítás lefolytatására, a tényállás megállapítására, ha a számla hitelességét illetően kételye van, azonban, ha releváns bizonyítást követően sem állapítható meg a számla hitelessége, e körülmény már az adózó terhén marad. A közigazgatási perben pedig már a felperesnek kell bizonyítania, hogy a támadott határozat jogszabálysértő. A felhívott perrendi szabály alkalmazásához, a tényállás valóságtartalmának alperes általi bizonyítása előírásához azonban, amint arra a Kúria számos döntésében rámutatott, nem elegendő, hogy a tényállás feltáratlanságára a felperes csupán hivatkozzon. A bizonyítási teher átfordulására csak akkor kerülhet sor, ha a felperes nemcsak állítja a tényállás valótlanságát, de azt hitelt érdemlő bizonyítékkal cáfolja is. Ilyen bizonyítékot a felperes nem tárt elő.
- [29] A fentiekre tekintettel a Kúria az érdemben helyes jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [30] A Pp. 274. § (1) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálja el, kivéve ha a felek bármelyike tárgyalás tartását kéri, vagy a Kúria a tárgyaláson való elbírálást szükségesnek tartja. A tárgyalás tartását a felek egyike sem kérte, és mivel Pp. 272.§ (2) bekezdése a felülvizsgálati kérelem kiegészítését, a 275.§ (1) bekezdés pedig a bizonyítást zárja ki, nem merült fel a tárgyalás tartásának szükségessége. A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el, és a Pp. 272.§ (1) bekezdésének megfelelően a rendelkezésre álló iratok alapján döntött.
- [31] Az alperes írásbeli ellenkérelmet nem terjesztett elő, ezáltal részére perköltség nem merült fel.
- [32] A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdése alapján köteles viselni.

Budapest, 2016. június 16.

Dr. Hajnal Péter s.k. a tanács elnöke, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet s.k. előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla s.k. bíró